

За да улови хлѣба, прасето трѣбваше да се протѣга и, следвайки ржката ми, то се завъртѣ на мѣстото си. Повторихъ това нѣколко пѣти и най-сетне прасето разбра, че трѣбва да се върти дотогава, докато получи награда.

Весело му казахъ:

— Браво, Чушка, ти сега вече танцувашъ валсъ!

На другия день отидохъ при Чушка. Отворихъ вратичката на нейната клетка и я повикахъ. Тя бързо притича. Азъ стояхъ разкраченъ и малко наведенъ, държахъ въ ржка парче месо и чакахъ.

Прасето протегна глава къмъ ржката съ месото и проврѣ муцунката си между краката ми; но азъ бързо взехъ месото въ другата ржка и описахъ съ нея полукръгъ.

Месото силно привличаше прасето и то пристѣпваше напредъ.

Когато мина между краката ми, то получи своята награда.

Тѣй то скоро се научи да минава „презъ врата“.

Следъ това решихъ да извадя прасето предъ публика, но предварително трѣбваше да направя репетиция. Пустнахъ Чушка отъ клетката съ парче хлѣбъ и я примамихъ къмъ арената. Неочаквано прасето се изплаши и се втурна къмъ изхода, но тукъ го посрещна служителтъ и го подгони къмъ мене. То плахо се заувива около моитѣ крака, азъ почнахъ да го отблъсвамъ отъ себе си и да го плаша съ дългия камшикъ.

Чушка Финтифлюшка твърде скоро разбра, че когато камшикътъ е предъ очитѣ ѝ, тя трѣбва да тича край оградата, а когато той се спуска надолу, да дойде при стопанина си за награда.

Донесоха малка дъска и я поставиха на земята така, че единиятъ край се опираше до оградата, а другиятъ се държеше отъ служителя.